

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/46/2015
Identifikačné číslo spisu: 6212010125
Dátum vydania rozhodnutia: 12.08.2015
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Harabin
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2015:6212010125.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Harabina a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí 12. augusta 2015 v trestnej veci obvineného L. K. , pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného z dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. novembra 2014, sp. zn. 4To 68/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného L. K. o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš z 24. marca 2014, sp. zn. 9T 59/2012 bol obvinený L. K. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v nezistený deň v roku 2009 - 2010 ako konateľ firmy T. Z. s.r.o., L. počas výstavby plechovej haly pre firmu ZAEL s.r.o. vo Veľkom Krtíši na ulici Lučeneckej v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 124/2006 Z.z., § 3 ods. 1 prílohy č. 2 článok 5.1.1., článok 5.3.1., článok 5.3.2. Nariadenia vlády SR č. 392/2006 Z.z., článku 88, 89, 92, 96, 100, 200, 201 STN 738101, článok 7.1. písm. b/, článok 7.3.2. STN EN 12810-1, článok 5.8.1., článok 6.1. STN EN12811-1 dal svojpomocne vyhotoviť oceľový rámový podvozok na lešenie pre prácu vo výškach, pričom nezabezpečil bezpečné výstupy na pracovnú podlahu vo výške 2,5 m, lešenie nebolo staticky zabezpečené proti prevráteniu kotvami alebo sperami, nemalo zabezpečenú priestorovú tuhosť, nebolo zabezpečené zábradlím a bolo používané bez zápisu do stavebného denníka, následne čoho 06.03.2010 na uvedenom lešení pracoval bez pracovnej zmluvy L. B., nar. XX.XX.XXXX a o 10.00 hod. došlo k uvoľneniu kovovej konštrukcie lešenia z podvozku a následnému pádu L. B. st. z výšky 2,5 m na zem, pri páde utrpel zranenie - zlomeninu 12. hrudného stavca s dobou liečenia a PN v trvaní troch mesiacov.

Obvinený bol za to odsúdený podľa §§ 157 ods. 2, 36 písm. j/, 38 ods. 2, 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere jedného roka. V zmysle §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr. zák. bol mu výkon trestu podmienčne odložený na skúšobnú dobu jedného roka. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený

zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej Dôvere zdravotnej poisťovni, a.s., škodu vo výške 4.884,91 Eur.

Odvolať obvineného proti rozsudku prvostupňového súdu bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici z 5. novembra 2014, sp. zn. 4To 68/2014 v zmysle § 319 Tr. por. zamietnuté.

Rozsudok druhostupňového a prvostupňového súdu napadol 7. apríla 2015 dovolaním obvinený L. K. prostredníctvom obhajcu (plná moc z 19. januára 2015) z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. Poukázal rovnako ako v konaní pred okresným a krajským súdom na to, že súdy založili verdikty na nezákonnom rozhodnutí Inšpektorátu práce v Banskej Bystrici č. 122/11 - 1.0/pok/r zo 17. augusta 2011. Konajúcimi súdmi nebolo preukázané zanedbanie povinností vo funkcii konateľa spoločnosti. Výtkol súdu, že nevykonával dokazovanie v takom rozsahu, aby bol náležite objasnený skutkový stav. Rozhodnutie súdu vychádza výlučne z výpovedí svedkov, ktorí mali tendenciu vypovedať v jeho neprospech. Súd sa nevyporiadal s konečným rozhodnutím inšpektorátu práce, ba práve naopak z neho vychádzal. Poškodenie zdravia L. B. st. ani po viac ako 4 a pol roku nebolo preukázané a nebolo deklarované, kde sa mal úraz 6. marca 2010 stať a čo bolo príčinou pádu lešenia. Znalecké dokazovanie, ktoré navrhol, nebolo vykonané. Lešenie nedal vyrobiť, lebo ho mal riadne prenajať. V konaní nebola konštatovaná žiadna lekárska správa, z ktorej by bolo zrejmé, aké zranenia mal utrpieť poškodený, aká bola doba jeho liečenia a čo bolo príčinou takýchto zranení. Poškodený zatajil zlý zdravotný stav už pred úrazom a že nemôže pracovať vo výškach. Liečba nemusela byť len v príčinnej súvislosti s úrazom zo 6. marca 2010. Pád zdravého človeka nemusel mať také následky ako u poškodeného, ktorý v deň úrazu požil alkoholické nápoje. Nebol osobou zamestnanou v jeho spoločnosti a na stavbe sa zdržiaval neoprávnené. Poškodený podal na neho trestné oznámenie zo zistených dôvodov, lebo má dlhy a bol nútený vysťahovať sa z bytu a je bezdomovcom. Náhradu škody si v trestnom konaní neuplatnil. V napadnutých rozhodnutiach je nesprávne označený názov spoločnosti, chýba aj IČO, čo je treba posúdiť ako závažnú nezrovnalosť. Navrhol zrušiť napadnuté rozhodnutia a Okresnému súdu Veľký Krtíš prikázať, aby vec znova prejednal a rozhodol.

Prokurátor rozhodnutia okresného a krajského súdu považuje za správne a zákonné. Obvinený v dovolaní uvádza takmer identické dôvody, ktoré uplatnil už v odvolaní. Napadnuté rozhodnutia sa neopierajú o nezákonné dôkazy. Zistený skutok nebol nesprávne právne posúdený a rozhodnutia nevychádzali z nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia. Navrhol dovolanie odmietnuť. Nie sú splnené podmienky predpokladané v ustanoveniach písm. g/, i/ ods. 1 § 371 Tr. por.

Najvyšší súd, ako dovolací súd preskúmal procesné podmienky pre podanie dovolania. Zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu, oprávnenou osobou prostredníctvom zvoleného obhajcu, v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§§ 368 ods. 1, 369 ods. 2 písm. b/, 373 ods. 1, 2, 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie spĺňa podmienky a obligatórne obsahové náležitosti dovolania predpokladané v §§ 372, 374 ods. 1, 2 Tr. por. Nie sú však naplnené dôvody v zmysle ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktoré je určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, ako je to zrejmé z ustanovenia § 371 ods. 1, 4 Tr. por. Pritom obsah dovolania musí presne označovať, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda, aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a z akého dôvodu, prípadne aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku v zmysle § 374 ods. 1 až 3 Tr. por. Nie je možné prostredníctvom neho preskúmať a naprávať skutkové zistenia ustálené súdmi prvého a druhého stupňa. Najvyšší súd môže v zmysle § 379 ods. 2 Tr. por. vykonať vyšetrovanie v obmedzenom rozsahu a to iba za účelom objasnenia takých okolností, ktoré sú potrebné na rozhodnutie o dovolaní. Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný špecifikáciou dôvodov uvedených v dovolaní.

V zmysle § 371 ods. 5 a 7 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. i) a podľa odseku 3 nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného a dovolanie len proti

odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

O založenie rozhodnutia na nezákonne vykonanom dôkaze ide vtedy, ak súd svoje rozhodnutie oprel o nezákonne zaobstaraný dôkaz alebo o dôkaz síce zákonne získaný, ale nezákonne vykonaný, resp. o kumuláciu oboch spomenutých možností.

Nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia sa môže týkať napríklad nesprávneho posúdenia okolností vylučujúcich trestnú zodpovednosť (§§ 22 až 23 Tr. zák.), okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§§ 24 až 30 Tr. zák.), zániku trestnosti (§§ 84 až 88 Tr. zák.), alebo pochybení pri ukladaní trestu súhrnného, úhrnného alebo spoločného, môže však ísť i o nesprávnu aplikáciu zákonov z iných odvetví nášho právneho poriadku.

Obvinený sa v dovolaní výlučne domáha zrušenia napadnutých rozhodnutí za účelom prehodnotenia už vykonaných dôkazov, prípadne doplnením dokazovania o ním už skôr navrhované dôkazy. Domáha sa revízie skutkových záverov ustálených okresným súdom a potvrdených súdom odvolacím. Týmto postupom chce dosiahnuť oslobodenie.

Dovolateľ je presvedčený, že ak súdy vychádzali z rozhodnutia Inšpektorátu práce v Banskej Bystrici zo 17. augusta 2011, č. k. : 122/11-1.0/pok/r., ktoré bolo zrušené (na podklade uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 1. augusta 2013, sp. zn. 3Sžnč/2/2013), nezákonné sú aj napadnuté rozhodnutia súdov.

V rozhodnutí Národného inšpektorátu práce z 9. septembra 2013, č. S/2013/02387, o-196/2011 (právoplatné 11. septembra 2013), sa konštatuje aj to, že inšpektorát práce mal všetky relevantné skutočnosti preukázané vykonanou inšpekciou práce-Protokolom. Dôvodom k zrušeniu bolo iba porušenie zásady absorpcie sadzieb za zbiehajúce sa správne delikty, ktoré boli správne zistené vykonaním inšpekcie práce - protokol Inšpektorátu práce Banská Bystrica č. IBB-1-27-2.2/P-B22, 25-11 z 24. februára 2011, vyjadrenia k protokolu z 28. februára 2011 s prílohami, dodatkom k protokolu z 9. marca 2011 v zmysle opravy dodatku k protokolu z 11. marca 2011.

Protokol o vykonaní inšpekcie práce, ktorý je citovaný v napadnutých rozhodnutiach zrušený nebol, teda nejde o nezákonne získaný a nezákonne vykonaný dôkaz. Dovolací dôvod uplatnený obvineným v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. nie je preto naplnený.

Okresný súd v skutkovej vete nepoukázal na závery tohto protokolu. Krajský i okresný súd tak urobili iba v dôvodoch rozhodnutí v nadväznosti na porušenie zákonov v oblasti stavebníctva, bezpečnosti práce a pracovného práva, ktoré si osvojili v zhode s týmto protokolom a jeho dodatkami, ale aj so všetkými právnymi normami, ktoré mali k dispozícii. Uvedený postup je zákonný (§ 7 ods. 1 Tr. por.). Aj trestné súdy posudzujú samostatne predbežné otázky, ktoré sa v konaní vyskytnú, ak je o takej otázke právoplatné rozhodnutie súdu, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Súdneho dvora Európskej únie alebo iného štátneho orgánu, orgány činné v trestnom konaní a súd sú takým rozhodnutím viazané, ak nejde o posúdenie viny obvineného.

Zákonne zabezpečenými a vykonanými dôkazmi, o ktorých súdy nemali žiadne pochybnosti a to aj pre ich súlad s ďalšími dôkazmi, bolo preukázané, že obvinený dal pokyn na zhotovenie a používanie lešenia, ktoré nespĺňalo bezpečnostné požiadavky, na ktorom sa inkriminovaného dňa, v čase keď na ňom pracoval so súhlasom obvineného i poškodený, uvoľnila kovová konštrukcia lešenia z podvozku, v dôsledku čoho došlo k pádu poškodeného, ktorý pritom utrpel ťažkú ujmu na zdraví. Dovolacie

námietky obvineného týkajúce sa prenájmu lešenia, ale i jeho opakovanej obhajoby, že nedal pokyn na zhotovenie a používanie lešenia, že nebola znalecky zistená príčina pádu lešenia, že poškodený nebol v jeho spoločnosti v pracovnom pomere, pohyboval sa na pracovisku neoprávnené a za jeho zranenie, ktorého príčina a dĺžka liečby nebola dôsledne zistená, nie je zodpovedný, boli týmito dôkazmi v dostatočnom rozsahu vyvrátené. Spochybňovanie zákonných výpovedí svedkov - zamestnancov jeho spoločnosti a ďalšie zákonne vykonané dôkazy sú síce právom obvineného, ale ich hodnovernosť alebo nehodnovernosť s konečnou platnosťou môže posúdiť iba súd.

K tvrdeniu ohľadne zranenia poškodeného dovolací súd upriamuje pozornosť na odôvodňujúcu časť napadnutých rozhodnutí, vrátane lekárskeho správ týkajúcich sa spôsobu a dĺžky liečby poškodeného, ktoré sú podporené uplatneným nárokom na náhradu škody - rozpisom liečebných nákladov zdravotnou poisťovňou. Z nich vyplýva, že u poškodeného 6. marca 2010 bola vyšetrením zistená poúrazová zlomenina 12. hrudného stavca (diagnóza - zlomenina rebra - rebier - mostíka, hrudníkovej chrbtice). Iné zranenia neboli potvrdené a ešte toho dňa bol hospitalizovaný. Poškodený uviedol, že v minulosti prekonal mozgové príhody. Po operačnom zákroku 11. marca 2010, počas hospitalizácie bol pripútaný na lôžko, kde aj rehabilitoval a nasadený mu bol trojbodový korzet s následnou mobilizáciou. 23. marca 2010 bol daný do ambulantnej starostlivosti s rehabilitovaním ako v nemocnici, chôdza s korzetom s pravidelnými kontrolami, ktorému liečeniu sa podroboval až do 12. novembra 2010. Dĺžka a spôsob liečby najmä počas hospitalizácie a následne i počas ambulantného liečenia preukazujú bez akýchkoľvek pochybností, že poškodený utrpel ťažkú ujmu na zdraví s dobou liečby presahujúcu 42 dní, po ktorú bol obmedzený v obvyklom spôsobe života, čo v danom prípade bolo viacnásobne prekročené.

Ustálená skutková veta vo výrokovej časti napadnutého rozsudku okresného súdu napĺňa po objektívnej aj subjektívnej stránke prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., pretože obvinený L. K. inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal závažnejším spôsobom konania (v zmysle § 138 písm. h/ Tr. zák.). Porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z páchatel'ovho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo uloženej mu podľa zákona. Na podklade vyjadreného je zrejmé, že nie je naplnený ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Konanie obvineného aj v súvislosti s porušením zákonov v oblasti stavebníctva, bezpečnosti práce a pracovného práva bolo kvalifikované v súlade so zákonom.

Dovolací súd konštatuje, že poškodený si riadne a včas neuplatnil nárok na náhradu škody z titulu poškodenia na zdraví. Táto možnosť je jeho právom a nie povinnosťou. Zdravotná poisťovňa Dôvera si riadne a včas uplatnila právo na náhradu škody. Nárok doložila rozpisom nákladov vynaložených na liečbu poistenca, ktorý bol v súlade s lekárskejšími správami. Okresný súd správne o ňom rozhodol.

Pre úplnosť najvyšší súd uvádza, že argumentácia dovolateľa o nepresnom, neúplnom názve jeho firmy vo výroku rozsudku okresného súdu nie je takého charakteru, aby vznikla pochybnosť, kde došlo k spáchaniu skutku. V odôvodnení napadnutých rozhodnutí sa uvádzajú aj správne názvy spoločnosti obvineného, ktoré nevyvolávajú žiadne pochybnosti o mieste úrazu a o zodpovednosti obvineného za tento následok.

Najvyšší súd uzatvára, že nie sú prítomné dovolacie dôvody podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por.

Dovolanie obvineného najvyšší súd preto v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.